

- Pokoj a dobro -

PAX IET BONUM

♥ 1/ 2024

♥ LETO / JESEŇ

♥ obdobie CEZ ROK II.

Extrémna
krížová
cesta

5

Svätý
Gerard
Majella

7

Farnosť
očami
fotografů

8

100. výročie
DHZ Prečín

11

Modlitba cez prázdniny

Bože, náš nebeský Otče,
ďakujem ti za letné dni
a prázdninové obdobie,
ktoré práve prežívame.
Som vďačný/á za tento čas
oddychu a obnovy,
ako aj za príležitosť stráviť chvíle
s rodinou, priateľmi a blízkymi.

Prosím ťa o milosť plniť
tvoju svätú vôľu vo všetkom, čo robím.
Daj mi múdrosť a silu
kráčať po tvojich cestách,
nech už som kdekoľvek.
Ochraňuj ma pred nebezpečenstvami,
posilni moju vieru, daruj mi zdravie
a požehnaj ma pokojom v srdci.

Daj, nech mi každý deň tohto leta
prináša radostné chvíle,
na ktoré bude môcť spomínať.
Ďakujem ti, Pane,
že vyslyšíš tieto moje
skromné a pokorné prosby
a obdaruješ ma
svojimi milosťami.
Amen.

Idem na dovolenku - ale čo so svätou omšou?

Ak ideme na dovolenku, na hory alebo k moru, zistíme si, kedy a kde v tej lokalite je v nedeľu svätá omša – dnes to s využitím internetu nie je žiaden problém. V mnohých letoviskách sa v lete slúžia bohoslužby aj v slovenskom jazyku. Ako katolíci máme veľkú výhodu, že keď kdekoľvek vo svete prídeme na svätú omšu, hoci nerozumíme miestnemu jazyku, predsa celkom dobre vieme, čo a kedy sa pri liturgickom slávení odohráva, vieme veľmi presne, čo sa číta pri bohoslužbe slova a aké je v ktorý deň evanjelium. Pán Boh teda dovolenku nemá, a čo my? ☺

MCH

Čo nás čaká?

28. 07.

Slávnosť z 26. júla

Sv. Joachima a Anny
rodičov Panny Márie

PREČÍN – Annovské hody

29. 07.

Sv. Marty

patrónky gazdíniek, požehnanie pokrmov

15. 08.

Nanebovzatia Panny Márie
- prikázaný sviatok -

18. 08. Počarová

Hody k slávnosti

Nanebovzatiu Panny Márie

25. 08. Bodiná

Hodová slávnosť ku cti
Panny Márie Kráľovnej

22. 08.

Preblahoslavenej Panny
Márie Kráľovnej

- spomienka -

08. 09.

Narodenie Preblahoslavenej
Panny Márie, sviatok

12. 09.

Najsvätejšieho mena Mária
- spomienka -

15. 09.

Sedembolestnej Panny
Márie, patrónky Slovenska
- slávnosť -

Misijná púť detí v Rajeckej Lesnej

V druhú májovú sobotu sme sa zúčastnili Misijnej púte detí v Rajeckej Lesnej. Autobus plný detí a animátorov vyrazil na cestu obohatenú spevom a modlitbami. Po príchode do cieľa sme prevzali šatky, tentokrát to bola nádherná belasá farba Panny Márie. Ako obetný dar pre Diecéznu charitu v Žiline každý pútnik priniesol konzervu. Príprava na svätú omšu začala spievaním rôznych pesničiek a vysluhovaním sviatosti zmierenia. Samotná svätá omša začala o 10.30 h a celebroval ju otec biskup Tomáš Galis. Svoju kázeň smeroval ku svetovému dňu detí v Ríme a ako každý rok, tak aj teraz motivoval deti vo vzťahu k nebeskému Otcovi. Po svätej omši sa nad Bazilikou narodenia Panny Márie objavil kruh okolo slnka pripomínajúci nádhernú svätožiaru. Všetci sme s úžasom sledovali toto nádherné Božie dielo.

Neskôr na nás už čakala krížová cesta, ktorú sme obetovali za všetky deti sveta. Z kalvárie sme si dali sladkú odmenu v podobe zmrzliny a cukrovej vaty, pri ktorej nás zachytil dážď. Pomedzi kvapky dažďa sme sa rozutekali do Baziliky, kde sme sa akoby skryli pod ochranný plášť našej nebeskej matky a začali sa spoločne modliť modlitbu svätého ruženca. Po sv. ruženci sa obloha vyjasnila a my sme sa mohli presunúť na ihrisko, kde sa naši najmenší poriadne vyšantili.

Z celého krásneho dňa sa nám však najviac páčil zážitok otca biskupa. Na kázni spomenul jednu krásnu príhodu s Matkou Terezou, ktorá sa ho spýtala „Môžem s tebou počítať?“ a on bez váhania odpovedal: „Áno“. Ona sa zaradovala a povedala: „Výborne už sme v tom spolu, JA a TY“. Prirovnal to tiež ku vzťahu s Bohom, pretože Boh s Tebou vždy počíta, On nás miloval prvý a je na tebe, či aj ty budeš milovať Jeho. Veď práve Boh je ten, kto nás pevne drží a bezpodmienečne miluje.

V tichosti vo svojej mysli sa aj ty môžeš zamyslieť, čo by si práve odpovedal. Môže s Tebou náš nebeský Otec počítať?

SB

Z dejín našej farnosti – farský kostol v Prečíne 2. časť

(pokračovanie z minulého čísla farského občasníku PAX ET BONUM 2/2023)

Ďalšia väčšia oprava kostola a veže sa uskutočnila v r. 1784. Kostol vybielili, pokryli a urobili dvojité kupolu na veži a pokryli ju na červeno natretým šindľom. Opravy trvali 72 a 1/2 dňa. Murári za prácu dostali 32 florénov a 60 denárov.

Napriek tomu, že v r. 1819 znovu prekryli kostolnú strechu šindľom, celý kostol bol v takom stave, že patrón Anton Balaša v r. 1840 prisľúbil postaviť nový kostol. Dospelo to až tak ďaleko, že 31. decembra 1843 odpadol kus omietky z klenby, a tak kostol pre nebezpečie, že padne celá klenba, uzavreli. V r. 1848 biskup I. Palúcky prísne rozkázal prečínskemu farárovi I. Kalinajovi, aby žiadal od patrónov prostriedky na stavbu nového kostola. Ani prosby, ani žiadosti nič nezmohli. Anton Balaša mal síce ochotu pomôcť, ale nemal dosť finančných prostriedkov. Nový spolupatrón Ladislav Ullman neprejavil ochotu prispieť na stavbu nového kostola. A tak v r. 1853 biskup I. Palúcky odporučil prečínskeму farárovi I. Kalinajovi, aby prostriedky na stavbu kostola vymáhal súdnou cestou. V r. 1854 Anton Balaša dal písomný prisľub, že do nasledujúceho roka zoženie potrebné prostriedky. K náprave však nedošlo pre neochotu spolupatróna, hoci bol už určený aj pozemok „Záhumnie“ na stavbu nového kostola. Bohoslužby sa zatiaľ konali v kaplnke sv. Anny. Toto opatrenie však bolo urobené aj pre zlý zdravotný stav a pokročilý vek farára I. Kalinaja. Novovymenovaný farár K. Jelínek začal znova konať bohoslužby vo farskom kostole, ale len do Kvetnej nedele v r. 1858. Vtedy sa ukázali pukliny a omietka z klenby začala v takej miere opadávať, až si prítomní veriaci mysleli, že sa rúca celý kostol, a všetci z neho ušli. Pri oltári ostal len farár K. Jelínek a kostolník. Vtedy však už kostol uzavrela aj štátna moc. Ešte v tomto roku kostol opravil murársky majster z Považskej Bystrice Ján Hulec. Steny kostola spojil železnými tyčami, pukliny zamuroval a opadanú omietku opravil.

Menšie opravy a úpravy kostola sa uskutočnili ešte v r. 1881 a r. 1886. V roku 1894 sa uskutočnila generálna oprava celého kostola. Opravili všetky okná a zväčšili ich, dvere, schody, vežu, chórus, nové lavice, na podlahu dali betón a múry kostola zvonka aj zvnútra natreli do výšky jeden a pol metra asfaltom, opravili sakristiu atď. Pri tejto oprave tiež zamurovali kryptu a vybetónovali schody k oltárom.

Ďalšia väčšia oprava sa uskutočnila v r. 1927, keď ho pokryli škridlicou, opravili múry z vonkajšej strany a vnútri vymaľovali a vybielili. Všetky výdavky spojené s opravou, okrem ručných prác, ktoré poskytli veriaci, hradil patrón kostola gróf Michal Bawarovský. Zemaniam zo Závady odmietli prispieť. Posledné úpravy z vonkajšej strany kostola a novej krytiny urobili pred dvoma rokmi. Vtedy pokryli strechu kostola eternitom, rozobrali starú vežu a postavili z červeného smreku novú vežu s cibulovitým tvarom a pokryli ju medeným plechom.

Kostol v Prečíne opravovali tiež zvnútra. Menili a upravovali vnútorné zariadenie. Patrón kostola Pavol Balaša v r. 1752 dal postaviť namiesto dreveného chórusa murovaný. V r. 1755 namiesto stavaného organa tam umiestnil nový, šesťregistrový maľovaný organ, ktorý dobre zapadol do celkovej architektúry. Pri úpravách v r. 1752 dali do sakristie aj druhé okno a novú, z jedľového dreva vyrobenú skriňu na odkladanie bohoslužobných predmetov. Na epištolovú stranu umiestnili krstiteľnicu, vymaľovanú na spôsob modrého mramoru. Nad krstiteľnicou umiestnili zarámovaný obraz sv. Jána Krstiteľa. Krstiteľnica časom spráchnivela a pri generálnej obnove kostola v r. 1894 ju spálili.

V r. 1751 zakúpili z kostolných peňazí nový oltárny obraz Panny Márie. Pôvodný znázorňoval narodenie Pána Ježiša. Okrem oltárneho obrazu boli na oltári obrazy Umučenia, Zmŕtvychvstania a Nanebovstúpenia Pána Ježiša a nad všetkými soška holubice, znázorňujúca Ducha Svätého. Medzi stĺpkami na oltári boli obrazy štyroch evanjelistov, obraz Zvestovania Panny Márie, krst Pána Ježiša a Posledná večera. Oltár bol namaľovaný čiernou a bielou farbou a ozdobený ešte zlatými a striebornými pásikmi. Na oltári boli znázornené insignie rodín Balaša a Sugoň s nápisom: „*In laudem et gloriam Sanctissime adorandae et Individuae Trinitatis Altare hoc Spectabilis ac Magnificus Dominus Andreas Balassa de Gyarmoth cum conjuge sua Charissima Generosa ac Magnifica Domina Helena Szunyogh de Jeszenicze fieri curarunt Anno 1637*“.

(pokračovanie nabudúce)

KV, zdroj: DP Juraja Bunčiaka

LETNÉ PRANOSTIKY

- (25.7.) *Ako je teplo na sv. Jakuba, tak bude zima na Vianoce.*
- (26.7.) *Keď je po sv. Anne, hneď si sedliak klobúk nahne.*
- (10.8.) *Na sv. Vavrinca švábka ide do hrnca.*
- (23.8.) *Ak má Filip v sprievode hromy, blíži sa dážď a veľa sa urodí.*
- (29.8.) *Ak bude na sťatie Jána Krstiteľa pršať, pokazia sa orechy.*

MCH

14.06.2024

Tento deň sa konala
v našej farnosti
jedinečná udalosť:
jedna z farníček prijala
iniciačné sviatosti
dospelých
krst, birmovku,
Eucharistiu.

Kde všade nájdem Pána Boha? Alebo kde všade ma hľadá On?

Boh, ktorý prebýva „v neprístupnom svetle“ (Prvý list Timotejovi) predsa sa prihovára človekovi rečou celého vesmíru: „Veď to, čo je v Ňom neviditeľné – Jeho večnú moc a božstvo – možno od stvorenia sveta rozumom poznávať zo stvorených vecí.“ (Prvý list Rimanom) Toto nepriame a nedokonalé poznanie je výsledkom činnosti rozumu, ktorý hľadá Boha pomocou tvorov, pričom vychádza z viditeľného sveta, avšak neznamená „vidieť Otca“. Lebo „Boha nikto nikdy nevidel“, hovorí svätý Ján, aby túto pravdu tým viac zdôraznil, takže „len jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvest“ (Evanjelium podľa Jána, 1. kapitola). Toto „zvestovanie“ zjavuje Boha v nevyspytateľnom tajomstve Jeho života – ako jednu osobu a trojosobného zároveň, ktorý prebýva v neprístupnom svetle (Prvý list Timotejovi).

Týmto Kristovým „zvestovaním“ však poznávame Boha predovšetkým v Jeho láske voči človekovi, t. j. v Jeho „ľudomilnosti“ (List Titovi). V nej sa totiž „Jeho neviditeľná bytosť“ význačným spôsobom stáva viditeľnou, v neporovnateľnej miere viditeľnejšou než vo všetkých ostatných dielach, ktoré stvoril: „lebo sa stáva viditeľnou v Kristovi a skrze Krista, v Jeho skutkoch a slovách a konečne v Jeho smrti na kríži a v Jeho zmŕtvychvstaní“.

Obraz pastiera bol v Svätom písme veľmi častý a obľúbený. Pastierstvo bolo skromným a zároveň náročným zamestnaním. V podobenstve pastier koná neočakávane. Ponecháva nestrážených 99 oviec a ide za zblúdenou jednou ovcou, to zn. riskuje, že príde aj o zvyšné. To je však logika tohto sveta: neohroziť zisk a so stratami sa musí počítať. Božia logika je iná. Každá ovečka je dôležitá, môže to byť ktokoľvek z nás. Všimli ste si tú dôležitú vec? Pastier hľadá ovcu „až kým ju nenájde“. Je to neúnavnosť dobrého Pána Boha, ktorý hľadá každého z nás, na každom z nás mu záleží. Boh sa nikdy neunaví hľadaním človeka! Lukáš zdôrazňuje starostlivosť o ovcu: „Vezme si ju na plecá.“ Naš Boh je jemný a láskavý ku každému. V závere podobenstva je vyjadrená radosť. Boh sa raduje nad každým z nás, keď sa necháme ním nájsť, keď dovolíme, aby si nás vzal na plecá.

Boha všade hľadáme, pritom On je všade. Hľadali a našli ho aj mnohí známi umelci. Napríklad speváčky Mária Čírová, Sima Martausová a Dominika Stará o Bohu nielen spievajú, ale neboja sa ho vpustiť ho aj do reálneho života. Po tridsiatich rokoch sa k Bohu nedávno vrátila aj speváčka Zdenka Predná, ktorá prezradila, že to bol pre ňu silný zážitok... Áno, my ľudia sa vieme veľmi rýchlo stratiť v bežnom živote, a až keď sa niečo stane, máme tendenciu vracáť sa k Bohu. Často sa tvárime, že Boha nepotrebujeme. Ale On nás potrebuje a je tu stále pre nás, aj keď ho nevnímame. Je to Boh, je v nás všetkých, je krásne si to uvedomiť. A preto, ak si Pána už našiel, urob všetko pre to, aby bol hrdý na to, že ťa má ako ovečku vo svojom košiari. A ak Ho ešte stále hľadáš, choď po stopách svojho srdca – lebo v ňom už Pána máš, len ten poklad musíš v sebe objaviť. Boh je Láska a kto zostáva v Láske, ten zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom.

SU

EKC – Extrémna krížová cesta

PB mesto – Kalvária – Podmanín – Kostolec – Vrchteplá – Bodiná – Kríž nad Veľkou Čiernou – Sedlo pod Dúpnou – Rázcestie Rybníky – Horáreň dolina – Kríž v sedle Prečín/Závada – Podskalie – Horný Moštenec – Dolný Moštenec – PB Rozkvet

Tohtoročná v poradí tretia považsko-bystrická EKC sa konala 22. marca 2024 a zúčastnil som sa jej druhýkrát. Prvá bola v menšom počte, málo sa o nej vedelo, za to tento rok sa jej už zúčastnil pekný počet pútnikov – viac ako 150.

Keď som išiel minulý rok prvýkrát, mal som trochu obavy z toho, či to dám, je to predsa náročná prechádzka, ale pokiaľ človek minimálne zvládne prejsť kopce, má odhodlanie, tak sa môže smelo pridať. Na EKC môže byť extrémne len počasie a premočený terén. V Považskej Bystrici má 41 km, dá sa skončiť aj skôr – v Bodinej po 15 km, pod Zemianskou Zavadou po 25 km alebo prísť až na Rozkvet. Organizačne je to zabezpečené super. Dobrí farníci z Bodinej, Horného Moštenca a Rozkvetu nás ochotne čakajú pri ich kostoloch s výborným občerstvením. Pán Ježiš to mal ťažšie. Potom človek posilnený a povzbudený obetou ľudí, čo si dajú námahu pripraviť agapé a čakať nás v noci pred kostolom, ide ďalej. Pútnici si nesú kríže, ktoré si vlastnoručne vyrobia + kríže a obety, ktoré majú vo svojich srdciach. Podstatné je vykročiť s Ježišom a dôverovať Mu. On nám vždy pomôže vstať a ísť ďalej, keď padneme. Medveďov sa báť netreba, aj tie stvoril Boh a On drží nad nami ochrannú ruku, ako nad Dávidom v jame levovej. Treba Mu dôverovať. Kríž je najsilnejšia zbraň, ktorou sme boli vykúpení.

PP

MUZIKÁL: Jozef a jeho zázračný farebný plášť

Skvelým únikom od bežných povinností a starostí bola pre nás vo februári návšteva divadla. Už samotná cesta do Nitry príjemná rozhovormi o témach, na ktoré nie je čas na speváckych stretkách spevokolu Prameň. Navštívený, veľmi farebný muzikál Jozef a jeho zázračný farebný plášť, ktorého dejom nás sprevádzala akoby sprievodkyňa detského autobusového výletu, nám rozpovedal starozákonný príbeh o Jozefovi a jeho bratoch z knihy Genezis. Nielen žiarlivosť priviedla bratov na ohavný čin, ale aj Jozefov dar vykladania snov. Práve v sne videl bratov, ako sa mu klaňajú. Bratia Jozefa predajú do otroctva, no vďaka svojej schopnosti si získa dôveru faraóna a miesto po jeho boku. Faraón (Juraj Ďuriš) ako Elvis Presley veľmi energicky, sebavedome a presvedčivo zaspieval Jozefovi svoj sen o siedmich chudých kravách, ktoré zožrali sedem tučných kráv... hoci text nebol veľmi zrozumiteľný ☺.

Boh tak prostredníctvom Jozefovej múdrosti a daru premenil neprávosť, hnev a závisť bratov na veľkú záchranu celého Egypta. Bratia sa Jozefovi naozaj klaňali, ako sa mu prisnilo, keď ho prosili o odpustenie.

Tento muzikál bol ukážkou hraničiacej lásky a nenávisti, zrady a odpustenia, no predovšetkým obdivuhodnej dôvery v Boha. Ukážkou, že môžeme žiť svoj sen napriek všetkým prekážkam. Veď cesty Pánove sú nevyspytateľné...

ZM

O strhujúce zážitky sa postarali skvelé herecké a spevácke výkony hercov i tanečné choreografie s použitím projekcie a moderných vizuálnych efektov.

Opäť úžasný Janko Gallovič ako Jozefov otec - Jakub. Oplatilo sa trpezlivo čakať pri zadnom vchode a vysloviť zopár ďakovných i obdivných slov. Fotenie tým bolo umožnené napriek pokročilej hodine a únave herca.

Navždy s Ním

Dnes stojím tu sám a smelý,
vykročím v budúcnosť vpred,
nesmiem byť však neveselý,
čiha na mňa iný svet.

Ostražitosť zachovám si,
i odvahu ponechám.
Čo ma čaká v budúcnosti?
Načo sa ja tešiť mám?

Ved' svet je dnes citoprázdny,
len samé nepokoje,
málo šťastia, málo lásky,
avšak aj to niečo je.

Aj keď na nás číhať budú,
aj keď budú chcieť nás zmiast',
aj keď príde bieda ľudu,
aj keď bude Zemou triasť,
aj keď budú sa chcieť povzniesť
ponad tú našu chudobu,
aj keď príde žitia koniec,
VYDRŽ! – ostaň verný Bohu!

MCH

Sviatok Kristovho Tela a Krvi & spomienka na blahoslaveného Carla Acutisa

Vo štvrtok 30. mája 2024 sme si aj v našej farnosti pripomenuli slávnosť nasvätejšieho Kristoho Tela a Krvi spoločnou procesiou cez obec od farského kostola ku kaplnke za účasti roztomilých dietok rozsypajúcich kvietky pred Sviatosťou Oltárnou.

História sviatku siaha do roku 1246, kedy sa začal sláviť v diecéze Liege. Sviatok Najsvätejšieho Tela a Krvi je oslavou daru Eucharistie a úcty k Spasiteľovi skutočne prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo Sviatosti Oltárnej. Viera v skutočnú prítomnosť Krista vo sviatosti Oltárnej je napádaná celé stáročia. Obrovským ctiteľom svätej Eucharistie bol aj náš súčasník blahoslavený Carlo Acutis, ktorý bude v najbližších týždňoch svätorečený. Blahoslavený Carlo (*1991,†2006) bude prvý svätec v dejinách oblečený v džínsoch, športových teniskách a svetri, ktorého neporušené telo možno vidieť v Assisi. Má niekoľko známych a trefných myšlienok, ako napríklad: „Všetci sa rodia ako originál, no mnohí zomierajú ako fotokópia.“ „Eucharistia je mojou diaľnicou do neba.“ „Byť stále zjednotený s Ježišom, to je mojím životným cieľom.“ „Ruženec je najkratší rebrík do neba.“ Bol presvedčený, že „stojac pred Ježišom v Eucharistii sa stávame svätými“. Bol nadaný programátor, ktorý zomrel ako 15-ročný na leukémiu len pár dní potom, ako mu bola diagnostikovaná. Za svoj krátky život stihol veľa. Za takmer 2,5 roka aj s pomocou svojej rodiny zozbieral najznámejšie eucharistické zázraky a výstava z nich už navštívila všetky kontinenty. (Výstava je Cirkvou schválená.) Neskôr jeho úžasné dielo zhrnuli do knihy pod názvom Eucharistické zázraky vo svete. Netreba nikam chodiť, stačí sa začítať a rozjímať. Jeho zbierku eucharistických zázrakov si vieme dnes pozrieť aj na webe (nižšie). **MP**

Fotografia matky Carla Acutisa, Antonie Sanzano, stojacej pri exhumovanom tele mladého Carla vystaveného v Sanktuárii zrieknutia sa šiat sv. Františka v Assisi

*Na slovíčko so svätými...***Svätý Gerard Majella – patrón matiek, tehotných žien a detí.**

(sviatok 16. október)

Dnešný moderný človek si môže klásť otázku, ako svätci žijúci pred niekoľkými storočiami môžu ovplyvniť, resp. pomôcť v našom v živote, vo vyspelom 21. storočí. Treba si však uvedomiť, že my ľudia, sme viac menej stále rovnakí, milujeme aj nenávidíme. Počas jednotlivých storočí sa menili len životné podmienky. Z tohto dôvodu sú svätci a ich príhovor stále aktuálni. V tomto čísle si predstavíme sv. Gerarda Majellu. Prečo máme prosieť o príhovor práve jeho? Odpoveď vychádza z častého problému dnešnej doby, ktorým je neplodnosť.

Medzi svätými sú rôzni velikáni, ktorí svojou pestrosťou dokazujú, že ciest k svätosti je mnoho a každý z nás je pozývaný, aby sme aj my svojim originálnym spôsobom k svätosti smerovali. Svätý Gerard Majella patrí k tým, o ktorých sa dnes, aspoň u nás, veľmi nehovorí. Možno aj preto, lebo sa jeho život môže zdať ako „dávnoveká legenda“. Pritom nežil v ďalekej minulosti. A Boh sa mu odmenil – dal mu celkom zvláštnu múdrosť a mnoho nadprirodzených milostí. To všetko používal na záchranu duší.

Gerard Majella sa narodil 6. apríla 1726 v zbožnej rodine krajčira Domenica Majellu vo východnej časti mesta Muro-Lucano. Už ako dieťa sa najradšej hrával tak, že staval jednoduché oltáre Najsvätejšiemu. Mával zjavenia Pána Ježiša, Márie a anjelov. Ako 10-ročný prijal sviatosť prijímania. Po otcovej smrti, ako dvanásťročný začína pracovať ako krajčír, hoci by sa chcel radšej stať rehoľníkom. U blízkych kapucínov ho však kvôli chatrnému zdraviu opakovane odmietli. V roku 1749 redemptoristi viedli ľudové misie v Muro, počas ktorých požiadal Gerard o vstup do Kongregácie. Kvôli jeho zlému zdravotnému stavu ho však odmietli. Po veľkom úsilí sa mu podarilo prehovoriť redemptoristov – vzali ho, ale len na skúšku. Čoskoro však poznali, že tento mladý, neobyčajne zbožný muž je pre ich nedávno založené rehoľné spoločenstvo veľkým prínosom. Gerard zložil svoje prvé sľuby 16. júla 1752 a stal sa rehoľným bratom. Vynikal poslušnosťou a veľkou zbožnosťou. Bol veľmi usilovný a nasledujúce roky slúžil Kongregácii a Cirkvi ako záhradník, krajčír, kostolník, kuchár a stolár. Konal skutky pokánia, ktoré sú pre nás takmer nepredstaviteľné. Často sa postil, bičoval a pri dlhých modlitbách upadal aj do extáz – občas sa pri nich aj vzniesol nad miesto, kde kľáčil. Tomuto prostému rehoľnému bratovi dal Boh celkom zvláštnu múdrosť a mnoho nadprirodzených milostí. To všetko používal na záchranu duší. Azda práve pre jeho mimoriadne veľkorysé asketické nasadenie sa Boh v odpovedi na toto jeho úsilie „nedal zahanbiť“ – a skrze tohto prostého chlapca sa preslávil mnohými neobyčajnými udalosťami, ktoré sú v súvislosti s ním zaznamenané. Počas meditácií o Bohu a jeho vôli sa vznášal nad zemou. Niekoľkokrát sa nachádzal na dvoch miestach naraz. No väčšina zázrakov v jeho živote sa udiala počas jeho služby blížnym. Vzkriesil chlapca, ktorý spadol zo skaly, rozmnožil jedlo, uzdravil chorých. Gerarda volali aj k mnohým chorým. Pomodlil sa pri nich – a mnohí boli uzdravení. Mal tiež dar vidieť do budúcnosti a vedel, čo je a čo nie je ku skutočnému prospechu. Jeho predpovede boli úplne presné. Zvlášť sa to prejavovalo, keď niektorých vyzval, nech sa pripravujú na blízku smrť. Raz kráčal po vode, aby bezpečne doviedol na breh loď. Mal aj zvláštny dar vidieť do srdca, zvlášť bol vnímavý voči ťažkému hriechu a nebezpečenstvu svätokrádeže. Mnohokrát sa stalo, že zastavil niekoho, kto chcel pristúpiť k svätému prijímaniu a pripomenul mu, aký má v srdci hriech, ktorý ešte nevyznal. Tak zabránil svätokrádeži a pomohol hriešnikovi nájsť pokoj v srdci. Počas svojho života sa sám stretol s ohováraním a krivým obvinením. Tieto nepravosti prijal s pokorou a v tichosti. Celé toto svoje pokorenie vzal ako šancu pripojiť sa k trpiacemu Kristovi.

Ako Gerard žil, tak aj zomrel – nemal ešte ani tridsať rokov – skromne, odovzdaný do vôle Božej a s veľkou pokorou. Pán mu v závere jeho života dokonca oznámil presný čas, kedy tento svet opustí. Jeho úzka spätosť s Bohom ho sprevádzala po celý život. Gerard zomrel 16. októbra 1755 vo veku 29 rokov. Jeho telesné pozostatky sú uložené v Matterdominy. (Na Slovensku je relikvia ex ossibus – z kostí, v Ohrádzanoch, okr. Humenné.

JVK

Modlitba k sv. Gerardovi

Ó, svätý Gerard, Ty si podobne ako Spasiteľ nežne miloval deti a svojimi modlitbami si mnohé oslobodil od chorôb a dokonca aj smrti. Láskaovo zhliadni na zarmútených rodičov, ktorí Ťa prosia o zdravie pre svoje dieťa, ak je to Božia vôľa. Predlož Bohu ich prisľub, že vychovávajú toto dieťa ako dobrého kresťana a budú ho strážiť slovom i príkladom pred smrteľným malomocenstvom hriechu. Prosíme Ťa, ó, svätý brat, o túto priazeň skrze nežnú lásku, akou Pán Ježiš a Panna Mária požehnali tvoje nevinné detstvo. Amen.

FOTOREPORT – farnosť očami fotografov

Filiálny kostol v Bodinej, autor: Štefan Junas

Farský kostol, autor: Milan Stoklásek

Farský kostol, autor: Milan Stoklásek

Spomienka na všetkých zosnulých, autor: Štefan Junas

Sviatosť birmovania, dúha... autor: Michal Chúpek

Kaplnka sv. Anny v srdci farnosti, autor: Milan Stoklásek

Prvé sväté prijímanie

Aj tento rok sa mnohé deti rozhodli prijať Pána Ježiša do svojich srdc po prvýkrát v živote vo forme Eucharistie. Na fotografiách môžete vidieť, že ich bolo naozaj dosť a Božie požehnanie bolo cítiť už od začiatku slávnosti, keď na úvod sv. omše poletovala okolo okna farského kostola biela holubica.

Deti sa poctivo pripravovali počas celého roka, kedy sa na hodinách náboženstva viac vzdelávali o viere, o modlitbe, o sv. omši či o význame svätého prijímania pre kresťanov a na hodinách detského farského spevokolu pod vedením manželov Bútorovcov sa deti pripravovali aj spevacky a hudobne, nakoľko tento rok sme si všimli, že medzi deťmi rastie veľa muzikantských talentov.

Deň pred slávnosťou sa deti pripravili duchovne, kedy očistili svoje duše vo sviatosti zmierenia. Vyznali sa zo svojich chýb, omylov a hriechov a prijali rozhršenie. V samotný deň slávnosti sa deti vybrali do farského kostola nie úplne bežne, ale v slávnostnom sprievode spolu s miništrantami, pánom farárom, rodičmi, krstnými rodičmi a ostatnými farníkmi.

Deti zažili toho mnoho, je to vskutku neobvyčajný ale slávnostný a krásny moment v živote každého kresťana, keď zažije hodnotu svätej spovede a svätého prijímania po prvý raz. Prajeme deťom, aby nikdy nezabudli, že sú Božími deťmi a aby sa modlili a utiekali k Bohu vždy, keď to budú potrebovať.

MCH

Prečínska muzička

Prečínska muzička – miništranti muzikanti

Medzi prvoprijímajúcimi deťmi boli aj členovia nového zoskupenia **Prečínska muzička**. Traja chlapci z Prečína sa rozhodli po vzore svojich starších kamarátov z farnosti založiť ľudovú kapelu, ktorá za svoj krátky čas už žne nemalé úspechy a záujem o ich vystúpenia narastá. Chlapci vyžarujúci skromnosť a ochotu pomáhať sa venujú aj ministrovaniu, za čo sme radi, že pán farár má po svojom boku naozaj šikovných pomocníkov. Počas prvého svätého prijímania zahrli a zaspievali **Miško, Sebi a Gugo** krásnu pieseň Aleluja a dojali všetkých v kostole. Prajeme chlapcom veľa úspechov a nech ich Pán sprevádza na ich muzikantských cestách.

MCH

Mužáci Moravia a sýrska mystička Myrna

Mužáci Moravia na Butkove

Prečínsky organista Tonko, vedúci prečínskeho farského spevokolu Prameň Miško, považsko-bystrický organista Paľko, organista z Plevníka-Drienového Janko a starosta obce Ladce Dominik so svojimi kamarátmi, z ktorých väčšina je práve z farnosti Prečín založili v roku 2016 mužský spevácky zbor Mužáci Moravia.

Zbor ako prvý mužský zbor na Slovensku funguje v rámci občianskeho združenia Morava krásna zem, spolupracuje s mnohými známymi spevákmi a umelcami z Česka aj Slovenska, ako sú Franta Uher, Jožka Černý, manželia Osičkovci, Jiří Helán, Karel Hegner, Kandráčovci a ďalší. Zbor úzko spolupracuje aj veľvyslancom Českej republiky na Slovensku p. Rudolfom Jindrákom.

18. mája sa Mužáci Moravia zúčastnili duchovného programu v Skalnom sanktuári Božieho milosrdenstva na hore Butkov neďaleko Ladiec. Tu zaspievali medzi prvými piesňami starosloviensky Otčenáš, na znak prepojenia viery s históriou slovenského národa, ktorý sa v minulosti na našom území bežne modlieval a mnohí ho dnes už ani nepoznajú. Niet divu, je v jazyku, ktorý prešiel mnohými zmenami, no aj napriek tomu našli v ňom Mužáci veľké čaro a tak si ho mohlo vypočúť aj viac ako 5000 pútnikov. Stretli sa dokonca aj so sýrskou mystičkou Myrnou Nazzour, ktorá bola tiež zo spevu mužákov veľmi dojatá.

Z úst kapelníka Janka vyšla zaujímavá myšlienka, že „kto spieva, desaťkrát sa modlí.“ – Mnohých veriacich to zaskočilo, dokonca prišli za členmi zboru osobne, alebo im telefonovali, že sa pomýlili a platí staré známe „dvakrát sa modlí“. No v Pánu Bohu nič nie je ohraničené, nič nie je konečné, **„lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“** A keďže mužákov je v zbore desať, táto myšlienka mala v podobe staroslovienskeho Otčenáš-u naozaj svoje opodstatnenie.

Sme radi, že naši farníci šíria aj na svojich vystúpeniach po celom Slovensku a Česku to, čo dostali vštepené do srdca doma, vo svojej farnosti. Nech milostivý Pán sprevádza ich kroky, aby mohli pokoj a radosť nosiť do srdca poslucháčov aj naďalej.

100. výročie od založenia Dobrovoľného hasičského zboru v Prečine

Tento rok sa konala v našej farnosti veľká slávnosť, veru až taká, aká sa vidí len raz za sto rokov!

Naši dobrovoľní hasiči oslavovali naozaj veľkolepo. Oslavy začali slávnostným sprievodom od hasičskej zbrojnice až do farského kostola, ktorého sa zúčastnili všetci členovia DHZ Prečín, bývalí členovia, členovia DHZ zo susedných obcí, hostia, dychová hudba Považanka, hasičské auto s poriadne hlasnou sirénou, rodiny a priatelia hasičov.

Program bol situovaný do obdobia spomienky na sv. Floriána, patróna hasičov. Pri tejto príležitosti sa hasičom posvätila na sv. omši nová hasičská zástava aj nová socha sv. Floriána. Omšu celebroval miestny pán farár Štefan Junas, ktorý sa aj vo svojej kázni hasičom milo prihovoral a poďakoval za spoluprácu s farnosťou. Vyzdvihol ich neľahkú prácu a požehnal ich na ďalších rokoch namáhavej služby svojim spolufarníkom.

Po sv. omši sa hasiči zhromaždili na cintoríne pri kríži, kde položili ďakovný veniec svojim zosnulým bývalým kolegom na znak úcty a vďaky za ich činnosť počas života.

V popoludňajších hodinách program pokračoval v kultúrnom dome, kde si hasiči mohli vychutnať spev Prečínskej muziky a FSK Limbora, pozrieť videofilm mapujúci ich dlhoročnú činnosť a slávnostne si prevzali čestné unania a ocenenia.

MCH

Sväté misie v Prečine – nový kríž

Pri farskom kostole sa misijný kríž dočkal svojej novej verzie. Za zhotovenie ďakujeme p. Antonovi Dvorščíkovi s pracovným tímom. Je naozaj nádherný!

Milodar pre farnosť

Ak by ste chceli podporiť našu farnosť, môžete svoj milodar zaslať na číslo účtu našej farnosti, alebo priamo cez QR kód. Do poznámky stačí napísať "**milodar**". Pán Boh Vám zaplať! Ďakujeme!

Názov účtu: Rímskokatolícka cirkev Farnosť Prečín

IBAN: SK04 0200 0000 0004 9074 2372

Poznámka:

V prípade, že Váš bankový prevádzkovateľ vyžaduje v platbe referenciu či iný údaj, vložte kludne "123456".

PAY by square

Redakcia občasníku

0951 775 455

precin @ fara.sk

Autori článkov a fotografií:

Michal Chúpek - MCH, Zuzana Milová - ZM, Katarína Villínová - KV,
Sestry Bírošíkové - SB, Stanka Uherková - SU, Peter Prašnický – PP,
Janka a Veronika Knihárikové - JVK, Martinka Prašnická - MP

Text, editácia, grafika: Michal Chúpek

Pomocný redaktor a dohľad nad obsahom: Štefan Junas

viac info na:

www.farnostprecin.webnode.sk

- Farské oznamy
- farský časopis
- upratovanie
- historické foto
- SPEVKO + spevokol PRAMEŇ
- témy na zamyslenie